

რედაქციაში

მელიამინოვის ქუჩაზე, პრეტე ჩაიგეტოვის ს. ს. - ლეში.

ხელის-მომწერა

რედაქციაში და სტ. მელიამინოვის სტამბაში. ქალაქს გარეშე მცხოვრებთათვის: Въ Типограф. Въ редакцію газеты „Дრობა“.

გაზეთის ფასი

წელიწადში 8 - მან., ნახევარ წელიწადში - 4 მან. და 50 კაპ., თვეში - 1 მან. ცალკე ნომერი - ერთი შაური.

დროება

გამოდის კვირაკობით, ოთხშაბათობით და პარასკეობით

განცხადება

მიიღება ქართულს, რუსულს, სომხურს და ფრანკულს ენებზე.

განცხადების ფასი

დიდი ასოებით, ასოზე - 1 კაპ., ასო-მთავრულით, ატიქონზე - 8 კაპ., ციცეროთი. სტრიქ. - 5 კაპ. და პეტით - 4 კაპ.

ითუ საქმიანობა მოითხოვს, რედაქცია გაასწორებს და შეამოკლებს გამოგზავნილ სტატიებსა. დაუბეჭდელი სტატია ავტორს არ დაუბრუნდება.

რედაქციაში (მელიამინოვის ქუჩაზე, ჩაიგეტოვის სახლებში) მიიღება ხელის-მომწერა ამ 1876 წლის

„დროებაზე“

ფასი მთელი წლისა - 8 მან. ნახევარ წლისა - 4 მან. და 50 კაპ. სამის თვისა - 2 მან. და 50 კაპ. ერთის თვისა - 1 მან. ქალაქს გარეშე მცხოვრებთა შემდეგის აღრესით უნდა დაიბარონ გაზეთი: Въ Типограф. Въ редакцію газеты „Дრობа“.

ახალი ხელის-მომწერლები ყველა ამ წლის ნომრებს თავიდავე მიიღებენ. ჩვენს აგენტებს შარშანდელი ფულების დროზე გამოგზავნის თხოვნას ეუმეორებთ.

საქართველო

დღიური

ძველი ნამესტნიკის მთავარ სამმართველოს ახალმა შეროსმა - სენატორმა ძალუშინმა მოიწვია გასულ კვირისთვის, ოფისის კლასიკურ გიმნაზიაში გამოაცხადებლად, ჩინოვნიკები სამოქალაქო უწყებშია, რომელნიც კი „მოასურებენ“ იმის განცხადებას.

დანიშნულ დროს, სწორედ 2 საათზე, უფ. ძალუშინი მივიდა გიმნაზიაში, სადაც ხსენებული უწყების უფროსნი თავიანთ ხელქვეით ჩინოვნიკებით შეკრებილნი იყვნენ. სენატორმა ძალუშინმა ჩამოიარა

ხალაში და სხვა-და-სხვა უწყების ზოგიერთ უფროსებს გამოჰკითხა საქმეები, რომელნიც იმათ ხელშია და აგრეთვე გააცნო იმათ თავის საკუთარი ჰაზრი და შეხედულება ამ საგნებზედა.

ზანსაკუთრებითი ყურადღების ღირსია უფ. ძალუშინის სიტყვა, რომლითაც იმან მიმართა ქალაქის პოლიციასა და ლუბერნიის სამმართველოს იმ განყოფილებას, რომელსაც აქალაქის კეთილ-განწყობილება აქვს მინდობილი. პოლიციას იმან უთხრა შემდეგი სიტყვა, რომელიც „ოფისის მოამბიდან“ მოგვყავს:

„პოლიციის დანიშნულება ის არის, რომ ქალაქის მშვიდობიანობა დაიცვას და შეუშფოთებელი ძილის დონის-ძიება მისცეს მცხოვრებთა. ღმერთი პოლიციას ეს მოვალეობა ღირსეულად ვერ აუსრულებია.

ჩვენ უნდა გვახსოვდეს, რომ ქალაქი კი არ არის ჩვენთვის გაჩენილი, არამედ ჩვენა ვართ ქალაქისათვის.“

ლუბერნიის სამმართველოს შემოხსენებულ განყოფილებას იმან, სხვათა შორის, უთხრა, რომ ქალაქი საკმაოდ ფულს ხარჯავს, მაგრამ ეს ხარჯი ქალაქის კეთილგანწყობილებას სრულებით არ ეტყობა.

შემდეგ იმან მიმართა საზოგადოთ ყველა აქ მდგომთ და შემდეგი სიტყვა უთხრა:

„თქვენი გაცნობა ჩემთვის ძლიერ სასიამოვნოა. იმედი მაქვს, რომ ჩვენ ერთ ჰაზროვნობითა და ერთ-სულოვნობით ვიმსახურებთ და მით მოგვეცემა ღონის-ძიება, რომ წინასწარგან-

ზრახულება მისი იმპერატორებითი უმალესობისა ბეჯითად შევასრულოთ.“

მეოთხე საათის მეოთხედზე უფ. ძალუშინი გამოეთხოვა სამოქალაქო უწყების ჩინოვნიკებს და გამოვიდა ხალიდან.

ღმერთი, ოთხშაბათს, დიდი მთავარი ძავეკისის ნამესტნიკი და სენატორი ძალუშინი მუთათისს ლუბერნიაში მიბრძანდებიან.

ჩვენი გაზეთის წასულ ნომერში მოკლე ცნობა იყო ერთი ვილაყ ყმაწვილის მოტაცებაზე. ღმერთი შეგვიძლიან ამას შემდეგი დაუბატოთ:

ხალხის ცრუმორწმუნობამ ეს გარემოება თავისებურად ახსნა და ყმაწვილის მოტაცება ურიებს დააბრალა. ამის გამო გასულ პარასკევს მეიდანზე რამდენიმე უწყსობა მოხდა: გამგელ-გამომგელ ურიებს ხალხმა შეურაცხყოფა მიაცენა.

შესანიშნავია, რომ ყოველთვის ამ დროს, ამ დიდ-მარხვაში ვრცელდება ხოლმე ჩვენში, რომ ურიებმა ქრისტიანი ყმაწვილი მოიტაცესო. ხალხი დარწმუნებულია, რომ ურიების სარწმუნოება მოითხოვს, რომ ყოველ წელიწადს იმათ ერთი ქრისტიანი ყმაწვილი უნდა ჩაიგდონ ხელში და სისხლი იშოვონ.

ის წმინდა ცრუ-მორწმუნობაა, ამას არავითარი საფუძველი არა აქვს. მართალი რომ ყოფილიყო, განა ამდენი ხანი არ აღმოჩნდებოდა ეს გამოძიებით? რამდენჯერ იყო ამ გვარს ხმებზე გამოძიება და ყოველთვის

დამტკიცდა, რომ ეს იყო ხალხის ცრუ-მორწმუნობისაგან წარმომადგარი უბრალო ცილის-წამება.

ჩვენს ქალაქში ახალი კლუბი იმართება - პრიკასნიკებისა. ძალუშინი იქნება აგრეთვე გამსესხებელ-შემნახველი კასა, რომლის პროექტსაც, როგორც ვეთხრეს, ამ დღეებში წარუდგენენ მთავრობას დასამტკიცებლად.

ჩვენ გვთხოვენ გამოვაცხადოთ, რომ იმ ქალაქის სამკურნალოში, რომელსაც 4 აპრილის სახსოვრად არის გამართული ქალაქის ღარიბი ხალხისათვის, ხშირად ისეთი პირებიც მოდიან და ექიმების რჩევითა და წამლებით სარგებლობენ მუქთად, რომელთაც ძალიან კარგათ შეუძლიან თუ უფლითაც მოიპოვონ როგორც ერთი ისე მეორე. ძარგი იქნება, რომ პოლიციამ ამ გარემოებას მიიქციოს ყურადღება და ამგვარ პირებს სიღარიბის მოწმობა არ მისცენ, რადგან ამით ნამდვილ ღარიბებს აკლდებათ აუცილებელი შემწეობა.

ქალაქის ერთ-დღიურ აღწერის გამგებელი გვთხოვს გამოვაცხადოთ, რომ დღეს, 17 მარტს, ხსენებული აღწერის ზედამხედველნი მოწვეულნი არიან ქალაქის ჩრევის ხალხში საღამოს 7 საათზე, რათა მოილაპარაკონ გასასინჯ აღწერის დღის დანიშნავზე და კვარტირის ფურცლებიც მიიღონ.

ფელტონი

ხმა მონასტრიდან

მართალია, მარტი ჯერ ისევ კარს გვადგია და ძიების მთები ჯერ კიდევ თეთრათ არიან შემოსილნი, მაგრამ რუსეთული ზამთრის ყინვაკი, ვგონებ, მოგვემორდა. ამდენ ხანს დამალულმა მზემ ძლიერ ამ ბოლო დროს დაგვანახვა თავი; ჩრდილოეთური გაბმული სქელი ბურუსი, ცოტა არ არის, გვეფანტება გარს და გამოვდივართ იმ სულის შემგებებელ, ვიწრო ცის დასავლიდან, რომელი შიდა ვიყავით მონწყვედილი მთელი ეს ხანგრძლივი ზამთარი და მოკლე შემოდგომა. ზაფხულიც ბურათ ჩვენ წინ იშლება თვალ-გაუწყვედი რუსეთის თანასწორი მინდვრები და, ვიწრო ცის დასავლის ნაცვლად, გარს

გვეტყვება ვრცელი, თითქო, დაუსრულებელი გარიზონტი...

მის არ გამოუცდია ის სიამოვნება, რომელსაც ჰბადებს ამ გვარი გაშლილი სივრცის ცქერა!! ამ დროს, თითქო რაღაც ნაირის მანქანებით, თქვენ იესებით საიდგანდაც მოსულის ძალით, სიყვარული, ენერჯია, პატივებისადმი ლტოლილობა... სუყველა მშვენიერი და პატიოსანი - თავისუფლად და დაუკითხავთ შემოდინ თქვენს გულში.. თქვენ წინ გაშლილი სივრცე თავისუფლების ბუდეთ გვხატებთ და გასცქერით მას.. თქვენს მხედველობას არავითარი სიგანე არ აყენებს უკან. თქვენი სული, თანამედროვე ცხოვრების უმსგავს გარემოებათაგან, შებოჭილი და მოკრუნხული, ამ დროს ამპარტყენულად იშლება; ცხოვრების ბორკილების ნაცვლად მას თითქო მძლავრი ფრთები ესხმის და დაუაყიცი-

ბულის სიხარულით და სიწრაფით უნდა გაფრინდეს ამ დაუსრულებელ თავისუფალ სივრცეში; გაფრინდეს იქით, სადაც კაცი თევზით არ არის ჩამუჯვებული, სადაც ადამიანები მგლებათ, მელიებათ და ცხვრებათ არ განიყოფებიან. თითქო ჩვენ სამარცხვინოთ და დასაცინრათ ჩვენს თავს ვადიდებთ და ვამაყოვნებთ, მაშინ როდესაც ჩვენი მოქმედება, ცხოვრება ცხადათ ამტკიცებს, რომ ჩვენა ვართ უფუნური და უმსგავსი მონები და რაც უფრო საზიზღარია, მონები მგლებისა და მელიებისა!..

მაგრამ, ცოტა არ არის, მოვზორდით ჩვენს საგანს. მიუბრუნდეთ მასვე.. ბარდა გორიზონტის გადაღებისა გაზაფხულის მოახლოვებამ სხვანაირი ნიშნებიც დასდო ჩვენ ზამთრულ-ერთგვარ ბუნებას... ძვალად გამოჩნდნენ, საცივის ცხარე მათრახისგან შეშინე-

ბულის, ძიების აბრანძული მთხოვრები, გამოჩნდნენ და, ჩვეულებრივ, გაიფანტნენ ეკლესიების კარებების წინ... სად იყო ამ საშინელ ზამთარში ეს ნახევარ ტიტველა ხალხი? რითი და სად სცხოვრობდნენ ეს ულუკუ-პურო ადამიანები?... სწორედ მოგახსენოთ ნამდვილი არა ვიცი რა; ეს ცხადია, რომ ესენი თბილსახლებში არ იქნებოდნენ, რომ ამთ ბევრი კიდევ ეშვიებოდათ და კიდევ ეციებოდით.

ბარდა ყველა ამისა გაზაფხულის მოახლოვებამ ჩვენი ძიების სწორედ მენეცის დაამსგავსა.. რასაკვირველია, იმ გარჩევით კი, რომ მენეციის წყლის არხების ნაცვლად ჩვენ ძიებში ლაფების არხები გაჩნდნენ. ოფლის დნობისაგან რუები მოჩახახობენ ძივის, ქუჩებში და რადგანაც აქ მომეტებული ქუჩები და მოედნები ქვე-

